

Az Atya Isten

*„Magasztallak téged, Istenem, királyom (...) Nagy az Úr, méltó,
hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan. (...) Kegyelmes és irgalmas az Úr,
türelme hosszú, szeretete nagy” (Zsolt 145:1, 3, 8).*

Ézsaiás úgy jellemzi Isten szeretetének nagyságát, mint amely nagyobb az anya gyermeke iránti érzéseinél is. „Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad!” (Ézs 49:15).

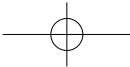
Hókirálynő, a hatalmas jegesmedve két kis bocsot ellett. Miután kinyílt a szemük, anyjuk levezette őket a jégbarlangból a tengerre. Itt megtanította őket, hogyan fogjanak halat, fókát és rozsmárt.

Nem messze tőlük egy jégtörő került a jég csapdjába. Az egyik matróz elhatározta, hogy szigonyral fog egy fókát, ezért szörmével álcázta magát. Hókirálynő csak az ember szörmés hátát látta, ahogy az a léknél ült. Állatnak gondolták, ezért a medve meg a bocsok hason csúszva, cikkcakkban haladva közelítették meg, nehogy elijesszék a zsákmányt.

Éppen amikor a medvék készültek lecsapni áldozatukra, megjelent egy fóka. Ahogy az ember felugrott, a szigonyt a levegőbe emelve, hirtelen meglátta a medvéket. Ijedtében elejtette a szigonyt, és hanyatt-homlok menekült a jégen a hajó felé, hogy mentse az életét. Ezután napokon keresztül figyelték az emberek a medvéket távcsöveikkel.

Az egyik nap egy rozsmárt öltek meg a kutyáik számára. A rozmárszag a medvéket is közelebb vonzotta. Ekkor az emberek magukhoz vették a fegyvereiket, és egy kis csónakkal a medvék után eredtek. Hókirálynő a vízbe menekült a bocsokkal együtt, és egyik jégtáblától a másikig úsztak. A bocsok azonban hamar elfáradtak. Az anyjuk tolta, biztatta őket, végül a saját testével takarta be kicsinyeit, ahogy pihentek a jégen.

Az ellenség fegyvereinek ropogása közepette felágaskodott a hátsó lábaira, és hatalmasat üvöltött. Majd sajnálkozó dörmögéssel visszafeküdt, eltakarva a bocsait erős mellső lábaival. Utolsó erejét összeszedve megnyalo-

gatta a kis fekete orrukat, azután óvatosan betolta őket a vízbe a veszély elől. A csodálatos anyai szeretet nem felejtkezett el a kicsinyeiről!

„Isten kimondhatatlan szeretettel szeretett bennünket, ami akkor talál bennünk visszhangra, amikor felfogjuk szélességét, hosszúságát, magasságát és mélységét ennek a minden emberi értelmet felülmúló szeretetnek” (Ellen White: Gondolatok a Hegyi beszédről, 70. old.).

Előljáróban

Sátánnak sikerült torz képet kialakítani az emberekben Istenről. Számos jellemző, amelyet Alkotónkról elhintett, a Hitetőt tükrözi: önző, szigorú, dikta-tórikus, könyörtelen, bosszúálló, nehezen megbocsátó és gyorsan büntető.

Mivel Isten jellemét félreértették és félremagyarázták, Jézus azért jött erre a földre, hogy megmutassa a világnak, milyen Isten a valóságban. Mindennapi élete követendő példa számunkra, hogy mi is helyes képet adhasunk Isten jelleméről a világnak. Életünk által mások is dicsőíthetik a menyeyei Atyát.

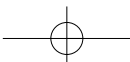
„Isten ugyanis, aki ezt mondta: »Sötétségből világosság ragyogjon fel«, ő gyűjtött világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán” (2Kor 4:6). Vajon a világban való jelenlétünk és életünk eloszlatja-e Sátán hazugságainak sötétségét Istenről? Vajon árad-e belőlünk az Ő dicsőségének, jóságának, kegyelmének és igazságának fénye? Visszhangozzuk-e Isten dicséretét, hogy azok, akikkel találkozunk, egy kicsit jobban megértsék Atyánk szeretetének nagyságát? Szeretünk-e beszélni az Ő csodálatos munkájáról, amit értünk és bennünk végez?

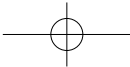
Mérlegelésre

1. Különbséget tesz-e a Biblia az Atya Isten és a Fiú Isten között?

Az Ószövetség is utal ilyen megkülönböztetésre, de az Újszövetség világosan beszél az Atyáról és a Fiúról. Isten elküldte a Fiút (Jn 3:16). A Fiúisten a Teremtő (Zsid 1:2; Jn 1:1-3, 14). Krisztus vezette ki Izraelt Egyiptomból is: „A lelki kősziklából ittak, amely velük ment. Az a kőszikla pedig a Krisztus volt” (1Kor 10:4).

A Biblia beszél az Atya és a Fiú között lévő szoros kapcsolatról is: „Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával” (2Kor 5:19).

2. Milyen csodálatos szóképet adott Isten magáról Mózesnek a 2Móz 34:6, 7 verseiben?

„Az Úr, az Úr, _____ és kegyelmes Isten!
 _____ hosszú, _____
 és _____ nagy! Megtartja _____ ezerígig,
 _____ a bűnt, hűségét és _____. Bár nem
 hagyja egészen _____ nélkül, hanem _____
 az atyák _____ a fiakat és a fiak fiait _____
 és _____” (2Móz 34:6, 7).

3. Tudatosul-e bennünk, ahogy Isten kegyelme és bocsánata vegyül az igazságosságával?

Az Ószövetség tele van Isten bocsánatának az ígéreteivel. Mik 7:19: „A tenger mélyére dobja minden vétünköt.”

A csendes-óceáni Mariana-árok több mint 11 000 méter mély. Ha a Mount Everest, amely a világ legmagasabb hegycsúcsa, belemerülne az óceánnak ebbe a mély részébe, több mint két kilométerrel lepné el a víz. Ebben a mélységben a nyomás hat tonna négyzetcentiméterenként, vagyis 600-szor nagyobb, mint a tengerszinten.

Isten azt mondja, hogy a tenger mélyére veti a bűneinket. Képzeljünk el 11 kilométernyi mélységet! Oda veti a bűneinket. Mind eltűnik! Istenünk megbocsátó és együtt érző! Nincs határa megbocsátó szeretetének!

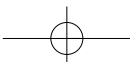
Gyakorlati alkalmazás

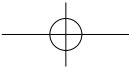
1. Az Atyaisten annyira hatalmas, csodálatraméltó és végtelen, hogy véges elménkkel nem tudjuk felfogni a dicsőségét.

Ézs 55:8, 9: „Bizony a ti _____ nem az én gondolataim, és a ti _____ nem az én utaim – így szól az Úr. Mert amennyivel _____ az ég a földnél, annyival magasabbak az én _____ a ti utaitoknál, és az én _____ a ti gondolataitoknál.”

2. Isten szövetséges Isten, olyan, aki megtartja az ígéreteit.

Józs 23:15: „Beteljesedett rajtatok mindaz az _____, amelyet _____ az Úr megígért nektek.”

Jer 32:17: „Neked semmi sem lehetetlen.”

Zsid 10:23: „Mert hű az, aki _____.”

3. Isten, a Megváltónk, minden ügyünkben érintett.

Zsolt 18:3: „Az Úr az én _____,
és _____, Istenem, kösziklám, nála keresek _____.”

4. Isten az oltalmunk és erősségünk.

Zsolt 55:23: „Vesd az Úrra _____, és ő _____
_____ rád! Nem _____ sohasem, hogy
_____ az igaz.”

5. Isten a jóság Istene.

Zsolt 145:7: „Áradoznak, emlékezve _____,
és _____ igazságnak.”

6. Isten a hűség és a feltétel nélküli szeretet Istene.

Ézs 41:10: „Ne félj, mert én _____ vagyok, ne _____, mert
én vagyok Istened! _____, meg is _____, sőt _____
jobbommal _____.”

7. Isten mind az üdvösség, mind a bosszúállás Istene.

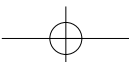
Ézs 35:4: „Legyetek erősek, ne _____! Íme, jön
Istenetek, és _____ áll, jön Isten, és megfizet, _____
benneteket!”

8. Isten az Atyánk, mind a teremtés, mind a megváltás jogán.

Mal 2:10: „Hiszen egy _____ van _____, egy
_____ teremtett bennünket!”

5Móz 32:6: „Hisz _____ ő, ki _____,
ő alkotott s erőssé tett.”

Rácsodálkoztál már azokra a csodálatos kertecskékre, amelyek a fák tetején jönnek létre az esőerdőkben? A földtől mintegy 12 méter magasságban már ritkán találunk virágokat az őserdőkben. De nézzünk az ég felé! Egészen fent, a fák tetején, ahová besüt a nap, Isten csodálatosan szín-

pompás légyökeres növényeket, úgynevezett epifitákat vagy álélősködőket ültetett. Legtöbbjüknek rövid szára van, egy-egy levélcsokkal körülvéve, amelyek egymásra zárva, víztartó csészéket alkotnak. Esővíz, elpusztult levelek és állati ürülék hullik bele ezekbe a növényi tárolókba, amelyeket mikroorganizmusok bontanak le, biztosítva a növény ásványi anyag szükségleteit. Csodálatos orchideák bimbóznak a szárazon és a levelek tövében, ahol a vizet tárolják. Ezek a felfelé tekintő, tetszetős zöld és színes virágokból álló csokrok meggyőző bizonyítékát adják annak, hogy semmi sem lehetetlen Isten számára. Olykor harminc különböző fajta, pompás légyökeres növény is meglepedhet egyetlen nagy fán.

Ha a növényeknek ilyen lehetőségeik vannak, akkor milyen nagyszerű dolgokat nyerhetünk, ha megragadjuk a menny kiapadhatatlan készleteit, Istenre figyelünk, és csodálatos mennyei Atyánkra hagyatkozunk életünkben!

9. Isten adakozó Isten.

Isten szabad erkölcsi lényeknek teremtett bennünket. Nagy kockázatot vállalt ezzel, tudva, hogy visszaélhetünk a szabadságunkkal, amit meg is tettünk. Ennek következtében vétkeztünk. Isten a Fiát adta, hogy megváltson bennünket (Jn 3:16). Gondoljunk arra a fájdalomra, amit Isten érzett, amikor elküldte a Fiát erre a bűnnel szennyezett világra mint tehetetlen csecsemőt! Milyen üres lehetett a menny a Fiú nélkül! Az Atya érezte mindazt a gyűlöletet, ami a Fiára nehezedett. A Golgota adja a legtisztább képet az Atya szeretetéről. Bár elválasztotta a világ összes bűnének borzalma a Fiától, az Atya mégis együtt szenvedett Krisztussal.

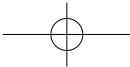
„Mert úgy _____ Isten a világot, hogy egyszülött _____, hogy aki _____ őbenne, el ne _____, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

Kulcsszavak

Öregkorú: az Atyaisten egyik leírása.

Felmagasztal: dicsér, dicsőít, magasztal.

Menedék: biztonságos hely, mentes a veszélytől.

A különbség

Bosszúállás: Isten ítélete a bűn és a bűnös felett, igazságos és megérdemelt – nagyon különbözik attól, ahogyan az emberek viselkednek, akik bántalmaznak, sértenek és megaláznak, hogy elégtételt vegyenek.

Hűség: egyedül Isten abszolút hűséges és megbízható. Benne bízhatunk. Soha sem csap be. Megtartja az ígéreteit.

Hűtlenség: az emberiség természete, a hűség ellentéte. Önmagunkban képtelenek vagyunk Istent és másokat feltétel nélkül szeretni. Teljesen megbízhatók sem lehetünk.

Őszintén hiszem

Gondolkozz el figyelmesen az alábbi kijelentéseken! Ha szívből egyetértesz az egyes kijelentésekkel, jelöld be őket a négyzetekben!

Egy keveset megérthettem abból, hogy az Atya mennyire szeret engem, és viszonzásul én is szeretni fogom Őt.

Látom Isten szeretetét megnyilvánulni a Fiában, és ez tettekre készít engem.

Engedem neki, hogy átformálja indítékaimat, hogy önmagamról elfelejtkezve szolgálhassam Őt. A legnagyobb vágyam, hogy cselekedjem az Ő akaratát.

Imádságom

Drága Atyám!

Köszönöm a szeretetedet, hogy adtad a Fiadat, aki meghalt a bűneiért. Köszönöm az erődöt, amellyel távol tartasz a bűntől. Bár soha ne élnék vissza megbocsátó szereteteddel, hanem mindig és mindenben a kedvedet keresném! Jézus nevében. Ámen.

